

bestandig kommer tilbage til; det kan kun lidet nytte Landet, at man har en Repræsentation, de og de Institutioner eller overhovedet en Forfatning, som er taalelig, som kan bruges, naar man saa ikke tillige kan sige, at Repræsentationen i sin Emanation er udgaaet fra Valg, der svare til det i Danmark tilstedeværende politiske Folk, saa at dette idetmindste fra Begyndelsen af har en saa afgjørende Indflydelse, at de Mænd, der indtræde, maae til en vis Grad idetmindste betragtes som udgaaede fra det; det er bestandigt den samme Betragtning: Repræsentationene er i en væsentlig Grad det, der skal vække Tilliden til hele Forfatningen. Den ærede Cultusminister sagde idag, at Ingen kan definere et politisk Folk. For det Første maa jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at jeg forsøgte det Dagen iforveien, og jeg idetmindste troer, at der dog vistnok maa være noget Sandt deri. Jeg viste ham hen til det Folk, vi her have organiseret; jeg henviste ham til det humane Folk, jeg henviste ham, om han saa vil, til det skatteyndende Folk og til at samle det paa en eller anden Maade til en Repræsentation, og jeg viste ham hen til det historiske Folk, som er det, der nu staaer organiseret ved de forskjellige Forsamlinger. Men jeg vil gaae ind paa det ærede Ministeriums Betragtning, jeg vil gaae ind paa, at det at sætte en Valggrændse for at finde et politisk Folk har altid noget vist Vilkaarligt, og, som et æret Medlem (Steen) her bagved mig sagde, en Censur er altid absurd, og man kan tage den ene ligesaa godt som den anden. Det Sidste vil jeg ikke gaae ind paa, men jeg vil derimod sige, at, hvis man kunde tænke sig hele Befolkningen i en mørk Stue og tage ud af den hver Tolvte eller hver Hjortende, paa Maa og Faa, saa kunde man til Nød sige, at det var et Slags Valgerbefolkning; det var vel en slet Methode, men jeg vil dog indrømme, at der var Noget deri. Jeg vil tænke mig en anden Maade at komme ud af det paa; jeg vil sige, at man tager hver Anden eller, om man ikke kan bruge saa Mange, da hver Tredie og fører dem op paa Risterne som et Grundlag. Jeg vil endnu gaae ind paa en anden Maade: man kan tage Communebefolkningen og lægge den

til Grund; jeg lader de nuværende communale Forsamlinger levere Valgere, saa og saa mange pr. Tusind Indvaanere, hvilket man vil; det kan gaae an; men naar den ærede Rigsdagsmand gaaer hen og siger: jeg udfondrer paa den ene Side $\frac{1}{20}$ af Valgerne af den hele Befolkning, og jeg udelukker paa den anden Side de $\frac{19}{20}$, og disse $\frac{19}{20}$ ere dem, som betale over 60 pCt. af alle Afgifter, og af een Afgift, Værnepligten, 80 pCt., ere den Deel af Befolkningen, som først ved de allernyeste Bestemmelser er traadt ind i borgerligt Lighedsforhold med de Andre, navnlig udgjør, saa at sige, den hele Bondebefolkning, — saa mener jeg, at det ærede Medlem ikke kan sige, at dette kan kaldes en Begrændsning for det politiske Folk. Og, naar man nu siger: ja vi maae bringe dette Offer for Situationens Skyld, saa lægger man ikke Mærke til, at det er et dobbelt Offer, man forlanger, nemlig ikke alene Afkald paa en Rettighed, men at man uden videre skal overlade den til Andre. Deri er det at det Feilagtige bestaaer, det vil ikke kunne afhjælpes uden indgribende Foranstaltninger. Jeg siger det her i dette Dieblit for ikke at misforstaaes: jeg forkaster og fordømmer alle saadanne Foranstaltninger, som ikke søge at lempe sig gjennem de nærmest liggende Forhold, men derimod selv ville gjennemføre et System og benytte Lidsomstændighederne dertil; det forkaster jeg. Naar jeg opstiller et eller andet System, er det for at vise en Vej; jeg gaaer ind paa Ministeriets og forkaster kun den Ministeriets Foranstaltning, som efter min Mening i sig selv er farlig og utaalelig, som er Tilfældet med den Valgbegrændsning, her er sat. Det ærede Ministerium har havt mange andre Udveie; det havde f. Ex. kunnet spørge: hvilken er den laveste Censur der er anvendt paa nogen af Stænderne? Var det gaaet til Slesvig, havde det fundet en Censur af 300 Rdlr. Skyldsatning, — og, havde det sagt: den gjøre vi gjældende overalt, saa var det vel allerede et stort Offer, der krævedes af Valgerne, og Noget, man kunde være meget imod, men som jeg troer at man vanskeligt kunde have undslaaet sig for at gaae ind paa; men man er bleven staaende indenfor en langt snævrere Grændse — det kommer jeg siden til-